

เทศบัญญัติ เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง
พุทธศักราช ๒๕๕๔

ของ
เทศบาลตำบลท่าม่วง

ประกาศเทศบาลตำบลท่าม่วง

เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง พุทธศักราช ๒๕๕๔

.....

ด้วยเทศบาลตำบลท่าม่วงได้จัดทำเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง พุทธศักราช ๒๕๕๔ โดยสภาเทศบาลตำบลท่าม่วง ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีได้ลงนามอนุมัติแล้ว นั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง โดยให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ได้ออกประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าม่วงแล้วเจ็ดวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นางดวงใจ อูสายพันธ์)
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วง

บันทึก

หลักการและเหตุ

ประกอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง
พุทธศักราช ๒๕๕๔

หลักการ

เทศบาลตำบลท่าม่วง มีนโยบายพัฒนาปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์เพื่อผลิตเนื้อสัตว์ปลอดภัยสู่ประชาชน
ผู้บริโภค จึงจะทำการบริหารจัดการโรงฆ่าสัตว์ระบบราวแขวนเพื่อผลิตเนื้อสุกปลอดภัย ซึ่งจำเป็นต้องตรา
เทศบัญญัติเพื่อควบคุมการฆ่าสัตว์ การชำแหละเนื้อสัตว์ การขนส่งสู่ตลาด รวมถึงควบคุมการเคลื่อนย้ายซากสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของประชาชนผู้บริโภค

เหตุผล

โรงฆ่าสัตว์ เป็นกิจการที่ฆ่าและชำแหละสัตว์ซึ่งต้องควบคุมโดยการออกข้อกำหนด หลักเกณฑ์ และ
เงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการและ
มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
ประกอบกับ เทศบาลจะดำเนินการผลิตเนื้อสุกปลอดภัยจากโรงฆ่าสัตว์ระบบราวแขวนเพื่อให้เนื้อสุกสะอาด
ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มปศุสัตว์-โรงฆ่าสัตว์-ตลาดสด-ผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายของเทศบาลโดยตรา
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าม่วงเรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง
พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อควบคุมโรงฆ่าสัตว์ การประกอบ การกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ปลอดภัยและการควบคุมการ
เคลื่อนย้ายซากสัตว์สู่ประชาชนผู้บริโภคในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าม่วง

เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง

พุทธศักราช ๒๕๕๔

โรงฆ่าสัตว์ เป็นกิจการที่ฆ่าและชำแหละสัตว์ซึ่งต้องควบคุมโดยการออกข้อกำหนด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเทศบาลจะดำเนินการผลิตเนื้อสุกรปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มปศุสัตว์-โรงฆ่าสัตว์-ตลาดสด-ผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายของเทศบาลโดยตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าม่วงเรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อควบคุมโรงฆ่าสัตว์การประกอบการกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ปลอดภัยและการควบคุมการเคลื่อนย้ายซากสัตว์สู่ประชาชนผู้บริโภคในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ ตรี (๑) (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) ๒๕๕๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๓๒ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าม่วง เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าม่วงและผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าม่วง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง พุทธศักราช ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลท่าม่วง นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าม่วงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีไข่สัตว์ป่าและหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกรและสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้วและยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอาหารสุก หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปและให้หมายรวมถึง ไข่ เขา และขนที่ได้ตัดออกจากสัตว์ขณะมีชีวิตและยังไม่ได้แปรสภาพเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ที่รัฐบาลหรือเทศบาลจัดตั้งขึ้น หรือสถานที่ฆ่าสัตว์อื่นซึ่งได้จัดตั้งขึ้นภายในเขตเทศบาล

“ทำลาย” หมายความว่า การกำจัดสัตว์หรือซากสัตว์โดยการทำให้ตาย เมา ผิง แซในภาชนะที่มีน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโดยวิธีอื่นใดตามคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย ให้ แลกเปลี่ยน หรือจ่ายแจกด้วยวิธีใดๆ

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์ในสังกัดเทศบาลตำบลท่าม่วงหรือสัตวแพทย์ส่วนราชการอื่นซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วงแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์ เนื้อสัตว์ หรือซากสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วงแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

ลักษณะทั่วไป

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วัน และ เวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่เทศบาลกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ ให้เทศบาลดำเนินการฆ่าสัตว์ ข่าแหละ และขนส่งซากสัตว์สู่ตลาดเพื่อผลิตเนื้อสัตว์ปลอดภัยสู่ตลาด โดยผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในข้อ ๔ เป็นผู้เสียอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ และค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์ การข่าแหละ และการขนส่งซากสัตว์สู่ตลาดสดตามที่เทศบาลกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่จะประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๖ ให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ดังกล่าวนำสัตว์นั้นไปยังโรงพักสัตว์ เพื่อให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ตรวจทุกตัวก่อนที่จะฆ่า และให้ตรวจทุกส่วนต่างๆ ของซากสัตว์ภายหลังทำการฆ่าแล้ว

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออกอนุญาตและได้ประทับตราตรวจแล้ว

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายซากสัตว์ที่ตายเองหรือตายโดยประสบอุบัติเหตุ ให้รายงานพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อขอรับการตรวจเมื่อได้ทำการตรวจซากสัตว์นั้นแล้ว เห็นสมควรจำหน่ายได้ก็ให้เทศบาลออกอาชญาบัตรให้ได้

หมวดที่ ๒

การตรวจก่อนทำการฆ่า

ข้อ ๙ สัตว์ที่จะฆ่าต้องเป็นสัตว์ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจและพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อฆ่าสัตว์และข่าแหละสัตว์นั้นแล้ว สมควรจะเป็นอาหารสำหรับผู้บริโภค

การรับรองของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามความในวรรคแรก ให้กระทำเป็นหนังสือประทับตราที่ตัวสัตว์เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีลักษณะอาการที่สงสัยว่าจะเป็นโรคซึ่งอาจติดต่อเป็นอันตรายถึงคนได้หรือมีเหตุอันสันนิษฐานได้ว่าสัตว์เป็นโรคระบาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่า สัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมต่างๆให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

สัตว์ซึ่งส่งสยตามความในวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้ใดจะนำเคลื่อนย้ายไปจากสถานที่ที่กำหนดมิได้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ ในระหว่างพักสัตว์ไว้ ณ โรงพักสัตว์ สัตว์นั้นตายเองมิได้ถูกฆ่า ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจซากสัตว์โดยทันที

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่สมควรที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้นำความในข้อ ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ตามความในข้อ ๑๐ วรรคแรก หรือซากสัตว์ตามความในข้อ ๑๑ เป็นโรค ดังต่อไปนี้ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์รายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้นทั้งหมด คือ

- (๑) โรคแอนแทรกซ์
- (๒) โรคริคเตอร์เปสต์
- (๓) โรคบาดทะยัก
- (๔) โรคพิษสุนัขบ้า
- (๕) โรคคหิวาต์สุกร
- (๖) โรคเฮโมรายิก เซพติซีเมีย
- (๗) โรคระบาดอื่นๆ หรือโรคซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์จะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ

ข้อ ๑๓ ถ้าปรากฏในภายหลังว่าสัตว์ตามความในข้อ ๑๐ วรรคแรกหรือซากสัตว์ตามความในข้อ ๑๑ ไม่เป็นโรคตามความในข้อ ๑๒ ให้นำหัวข้อว่าด้วยการตรวจภายหลังทำการฆ่ามาใช้ปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวดที่ ๓

การตรวจภายหลังทำการฆ่า

ข้อ ๑๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์และชำแหละซากสัตว์แล้วถ้าปรากฏว่าซากสัตว์เป็นโรค หรือมีลักษณะอันเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือไม่สมควรจะใช้ปรุงอาหารสำหรับคนบริโภค ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งทำลายซากสัตว์นั้นทั้งตัวหรือเฉพาะบางส่วน หรือทำให้สุกเสียก่อนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ , ๑๖ และ ๑๗

ข้อ ๑๕ ซากสัตว์ดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นโรคหรือมีลักษณะอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คือ

- (๑) ซากสัตว์ที่มีพยาธิ
- (๒) ซากสัตว์ที่ชำหรือมีโลหิตคั่งฝังอยู่ในซาก
- (๓) ซากสัตว์ที่เป็นแผล ฝี หนอง เน่า หรือเนื่อตาย
- (๔) ซากสัตว์ที่มีลักษณะอักเสบ บวม หรือแข็งเป็นไต
- (๕) วัณโรคที่เป็นเฉพาะแห่งมีลักษณะแข็งเป็นไต
- (๖) ซากสัตว์ที่มีโรคหรือลักษณะไม่ต้ออย่างอื่นหรือโรคที่มีลักษณะอื่นซึ่งอธิบดีกรม ปศุสัตว์ จะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ

ให้สัตว์และพหัตถ์ตัดส่วนที่เป็นโรคหรือส่วนที่มีลักษณะอันอาจจะเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

ข้อ ๑๖ ซากสัตว์ต่อไปนี้ถือว่าเป็นโรคและไม่สมควรที่จะใช้ปรุงอาหารสำหรับคนบริโภค คือ

- (๑) วัณโรคที่เป็นมากและกระจายทั่วไป เช่น ที่ปอดทั้งสองข้าง ที่ตับ ม้าม ไต และ ต่อมน้ำเหลืองต่างๆ
- (๒) โรคโลหิตเป็นพิษ
- (๓) โรคลิเวเมีย
- (๔) ซากสัตว์ที่มีตัวพยาธิมาก และกระจายทั่วไป หรือภายในร่างกายของสัตว์ในเนื้อที่ ๑๐๐ ตารางเซนติเมตร มีพยาธิตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป
- (๕) ซากสัตว์ซึ่งเป็นโรคตั้งระบุไว้ในข้อ ๑๒
- (๖) ซากสัตว์ที่มีโรคหรือมีลักษณะอย่างอื่น ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์จะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ

ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งทำลายซากสัตว์นั้นทั้งตัวเว้นแต่หนังของสัตว์ ถ้าสัตวแพทย์เห็นสมควรจะเป็นอันตรายกักกักนำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๗ ซากสัตว์ที่เป็นโรคหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ซากสัตว์ที่ไม่สะอาด ไม่สด หรือมีสีผิดปกติ
- (๒) ซากสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะหรือกลิ่นยา
- (๓) ซากสัตว์เป็นโรคตีชันทั้งตัวเหลือง หรือเหลืองปนเขียว
- (๔) ซากสัตว์ซึ่งเป็นสิ่งสงสัยว่าจะเป็นโรคหรือมีลักษณะตามความในข้อ ๑๕ หรือ ๑๖

ให้สัตวแพทย์สั่งและควบคุมให้ทำการต้มหรือหนึ่งภายในโรงฆ่าสัตว์ให้สุกเสียก่อน จึงอนุญาตให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๘ เนื้อที่ไม่เป็นโรคและไม่มีลักษณะดังกล่าวในข้อ ๑๕ , ๑๖ และ ๑๗ ให้ถือว่าเป็นเนื้อที่ดีและให้ปฏิบัติตามข้อ ๗

ข้อ ๑๙ เมื่อมีเหตุสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือซากสัตว์หรือร่างกายสัตว์บางส่วนที่เป็นโรคระบาด ภายในโรงพักสัตว์ หรือโรงฆ่าสัตว์ ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่จะสั่งให้เผาหรือฝังซากสัตว์หรือร่างกายสัตว์บางส่วนตามวิธีที่เห็นสมควรและปลอดภัย

หมวด ๔

การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

ข้อ ๒๐ ผู้ที่ประสงค์จะค้าสัตว์ และซากสัตว์ในเขตเทศบาลต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๔๙๙

ข้อ ๒๑ ผู้ที่ประสงค์จะนำซากสัตว์ เข้ามาจำหน่ายในเขตเทศบาลซึ่งมิได้ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์เทศบาลจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

ข้อ ๒๒ ผู้ที่ประสงค์จะนำซากสัตว์เข้ามาจำหน่ายในเขตเทศบาล ตามข้อ ๒๑ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เทศบาลกำหนดไว้

หมวด ๕

การรักษาความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และอื่นๆ

ข้อ ๒๓ ภายในโรงฆ่าสัตว์ให้มีอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

- (๑) แสงสว่างและน้ำที่จะใช้ในการฆ่าและซากสัตว์ให้เพียงพอ
- (๒) พื้นที่ลาดด้วยซีเมนต์และมีทางระบายน้ำตลอดถึงหลุมเก็บสิ่งโสโครก
- (๓) มีภาชนะใส่น้ำยาฆ่าเชื้อโรค สำหรับฆ่าเชื้อโรคของซากสัตว์ส่วนที่ต้องทำลาย

(๔) เครื่องอุปกรณ์อื่นๆ ตามที่เทศบาลจะเห็นสมควร

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์ขณะที่ทำการฆ่าและชำแหละจนกว่าพนักงานตรวจโรคสัตว์จะได้ทำการตรวจเนื้อเสร็จแล้ว เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๕ ให้เทศบาลดำเนินการฆ่าสัตว์เพื่อผลิตเนื้อสัตว์ปลอดภัยสู่ตลาด ควบคุมดูแลโรงฆ่าสัตว์และรักษาความสะอาดก่อนและภายหลังทำการฆ่าและชำแหละซากสัตว์แล้วทุกครั้ง

ข้อ ๒๖ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุม ตรวจตรา และปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดละเมิดหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติตั้งแต่หมวด ๑ ถึง ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วงมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศข้อบังคับและเงื่อนไขเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ).....
นายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วง
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลท่าม่วง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายปิยะ คุปต์กาญจนากุล)

นายอำเภอท่าม่วง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

